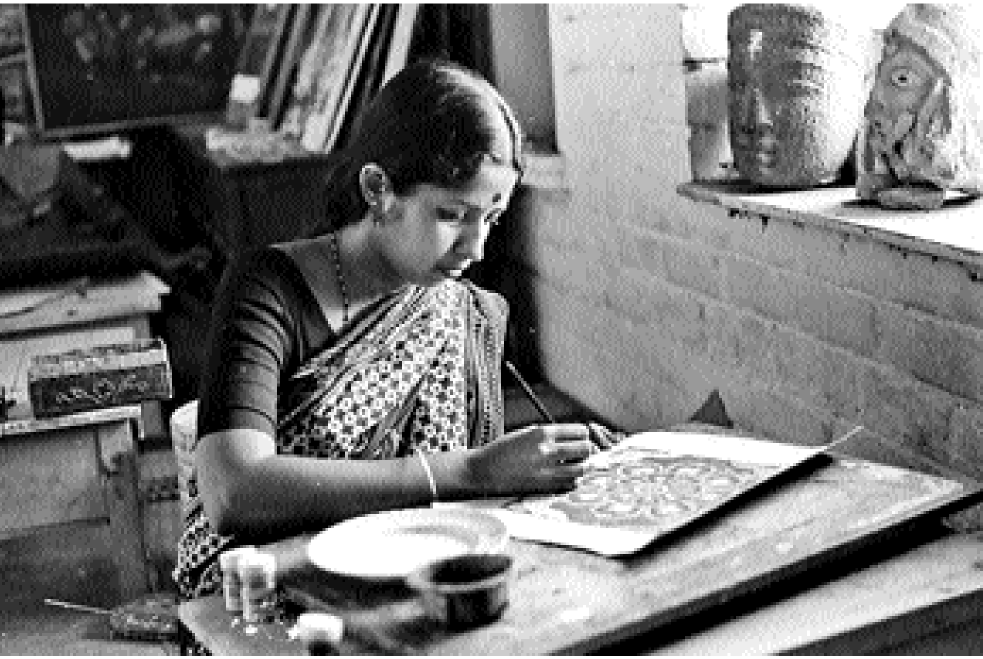

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಕ್ಷಮಾ ಕಾರಂತ

ಒಂದು ದಿನ, ನನ್ನ ಉಪಹಾರ ಮುಗಿದ ನಂತರ, ಲೇಖನ ನನ್ನ ಕೈಗಿತ್ತು ಕಾರಂತರು ಅಂಚೆ ಕಚೇರಿಗೆ ಹೊರಡಲು ತಯಾರಾದರು. ಜುಬ್ಬ, ಕಚ್ಚೆ ಪಂಚೆಧಾರಿಯಾದ ಕಾರಂತರ ಬಾಲಂಗೋಚಿಯಾಗಿ ನಾನು. ನಮ್ಮ ಸವಾರಿ ಅಂಚೆ ಕಚೇರಿಯತ್ತ ಹೊರಟಿತು! ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎದುರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಪರಿಚಿತರೊಂದಿಗೆ ಮಳೆ ಬೆಳೆ, ಅಡಿಕೆ ರೇಟು, ಮಾವಿನ ಮಿಡಿ, ಮಕ್ಕಳ ಶಾಲೆ ಮುಂತಾಗಿ ಸ್ನೇಹದ ಲೋಕಾಭಿರಾಮ ನಡೆಯಿತು. ಅಂಚೆ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಅಂಚೆಗೆ ಹಾಕಬೇಕಾದವನ್ನು ಹಾಕಿ, ಪೇಟೆಬೀದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹೊಳ್ಳರ ಅಂಗಡಿಯತ್ತ ನಡೆದರು. ನಾನು ನಮ್ಮ ಆಫೀಸಿನತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದೆ.

ಕಾರಂತರು ಆಗಾಗ ಲೋಕಾಭಿರಾಮಕ್ಕಾಗಿ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದ ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಥಳವೆಂದರೆ ಎ.ಕೆ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯನವರ ಅಟ್ಟ. ಅವರು 'ಲೇ ಮಿಸರಬಲ್' ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ದುಃಖಾರ್ತರು' ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದರು.

ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಾರಂತರನ್ನು ಕೆಲವು ಲೇಖಕರು 'ದೂರ್ವಾಸರು' ಎಂಬಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾರಂತರಿಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದು ಎಗರಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬೆಲ್ಲ ಮಾತು ಜನಜನಿತವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಅಂಥ ಅನುಭವವೇನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ !

★★★

ಪುತ್ತೂರು ಬಿಟ್ಟ ನಂತರ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ, ಅನಂತರ ಮದರಾಸಿಗೆ ತಲುಪಿದ್ದೆ. 1980ರ ದಶಕದವರೆಗೆ ಕಾರಂತರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಯಕ್ಷಗಾನದಲ್ಲಿ ನೂತನ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.